

Ожиріння домашніх котів і собак також сприяє підвищенню ризику таких захворювань, як рак та цукровий діабет, а також погіршення ортопедичних проблем і зниження тривалості життя тварини. Проведення досліджень у цьому напрямку має на меті розвинути краще розуміння переконань власників котів і собак та факторів, які впливають на поведінку власників щодо годування своїх домашніх котів та собак, оскільки глибокого розуміння в цій сфері на сьогодні бракує.

Також на харчування домашнього улюбленця впливають переконання щодо конкретних потреб домашніх тварин, якості корму та їх здоров'я, сприйняття власниками домашніх тварин контролю над годуванням і наслідки для власників. Розуміння поведінки власників щодо годування та навантаження на тварину дозволяє застосовувати більш цілеспрямований підхід до запобігання та лікування ожиріння домашніх тварин.

Таким чином, цілком очевидно, що контроль ожиріння собак та котів залежить більше від власників, ніж від ветеринарних фахівців. Лікар ветеринарної медицини надає відповідну консультативну допомогу власникам щодо харчування тварин, контролю стану їх здоров'я, профілактики окремих захворювань, проте він не має можливості проводити тотальний контроль маси тіла собак та котів. Збільшення маси тіла також залежить від інших факторів, які не пов'язані лише з харчуванням, це – кастрація/стерилізація, ендокринні захворювання, фізичні навантаження тощо.

ДІАГНОСТИКА, ЛІКУВАННЯ І ПРОФІЛАКТИКА БОРЕЛІОЗУ СОБАК

Мала О.Д., Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Актуальність. Лайм-бореліоз (хвороба Лайма) – це хвороба, що передається кліщами, яка переважно зустрічається в помірних регіонах північної півкулі та спричиняється бореліями. Хвороба Лайма викликається бактеріями-спірохетами, що належать до роду *Borrelia*, *B. burgdorferi sensu stricto* зустрічається в Америці, а *B. afzelii* та *B. garinii*, крім *B. burgdorferi ss*, які зустрічаються в Європі та Азії. Фактори навколишнього середовища, такі як вторгнення людини в середовище існування, сприятливе для кліщів та їх хазяїв, зменшення вирубки лісів, збільшення активності людей на свіжому повітрі та кліматичні фактори, що сприяють більш широкому поширенню кліщів-переносників, посилили вплив хвороби як на людей, так і на тварин. У собак гострими ознаками бореліозу є лихоманка, загальне пригнічення, кульгавість, збільшення лімфовузлів і поліартрит, а також нейробореліоз у хронічній формі. Діагностика в основному серологічна, заснована або на дворівневому підході (імуноферментний тест із подальшим підтверджуючим тестом Вестерн-блот) у людей, або на основі пептиду С(6) лише у собак. Раннє лікування антибіотиками, такими як доксициклін або амоксицилін, протягом трьох тижнів зазвичай знижує ризик хронічного захворювання. Боротьба з кліщами, включаючи використання засобів від кліщів як для людей, так і для тварин, особливо собак, є дуже надійним у запобіганні передачі.

Мета – визначити основні методи діагностики, лікування та профілактики бореліозу собак в Україні.

Матеріали і методи. Проведено науково-інформаційний пошук серед сучасних літературних джерел, зокрема, наукових публікацій із урахуванням досвіду зарубіжних авторів, а також використано клінічний досвід авторів.

Результати і висновки. На сьогодні у світовій ветеринарній спільноті існують відповідні думки для оцінки діагностики, лікування та профілактики бореліозу в собак. Відомо, що жоден діагностичний тест не може підтвердити, що *Borrelia* є причиною хвороби; отже, діагноз вимагає поєднання лабораторних тестів та клінічної оцінки. Відсутність зареєстрованих контактів із кліщами недостатня для виключення бореліозу. Рекомендованим лікуванням хвороби Лайма у собак є 4-тижневий курс доксицикліну. Очікується, що поліартрит, спричинений бореліозом, швидко реагує на лікування доксицикліном; якщо швидкого поліпшення не спостерігається, слід розглянути інші причини поліартропатії. Хвороба ниркових клубочків, пов'язана з бореліозом, може бути важкою, прогресуючою та швидко летальною. У собак із тяжкою, швидко прогресуючою хворобою ниркових клубочків і позитивною серологією на *Borrelia* разом із лікуванням доксицикліном часто необхідна імуносупресивна терапія, яка базується на результатах біопсії нирок, хоча вона бути неможливою для всіх пацієнтів. Більшість собак із позитивними результатами серологічного дослідження на *Borrelia* є безсимптомними; ці собаки повинні бути обстежені на протейнурію упродовж першого року після виявлення позитивного результату серологічного дослідження, і тоді профілактичне лікування доксицикліном не показано.

Профілактика хвороби Лайма є мультимодальною. Ектопаразитициди рекомендуються для запобігання прикріплення кліщів або для швидкого знищення кліщів після прикріплення, оскільки ймовірність передачі *Borrelia* та інших кліщових збудників зростає з довшим часом прикріплення. Необхідно також мінімізувати контакт собак із середовищем проживання кліщів. Вакцинація ефективна як проти експериментальної, так і проти природної інфекції.

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИСЕПТИЧНОГО ПРЕПАРАТУ «АСЕПТ-ВХ» ПРИ ПІДГОТОВЦІ ОПЕРАЦІЙНОГО ПОЛЯ У СОБАК

Меженський А.О. *, Меженська Н.А. *, Меженський А.А. *,
Ничик С.А. *, Ткаченко С.М. **

*Інститут ветеринарної медицини НААН, м. Київ, Україна

**Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ, Україна

Актуальність. Більшість хірургічних втручань супроводжуються порушенням цілісності шкірних покривів, які завжди заселені патогенними мікроорганізмами у тій чи іншій кількості. Для мінімізації ризику післяопераційних ускладнень обов'язково виконується підготовка шкіри операційного поля (далі – ОП) до операції. Під ОП розуміють ділянку шкіри чи інших тканин на якій проводиться хірургічне втручання. Дотримання усіх правил і етапів підготовки ОП обов'язкове та важливе, інакше неминуче відбувається інфікування операційної рани і розвиваються післяопераційні гнійно-запальні ускладнення. Вони можуть призвести навіть до смертельних випадків, незважаючи на вдало виконану операцію. Попередження таких ускладнень – головний принцип хірургії, основою якого є асептико-антисептичний метод, а його важливою частиною є підготовка ОП, що складається з наступних етапів – депіляція, механічна обробка, антисептична обробка шкіри та її дублення, ізоляція ОП від оточуючих ділянок тіла тварини.

Для антисептичної обробки шкіри ОП у ветеринарній хірургії запропоновано багато протимікробних препаратів, але значну їх кількість на практиці використовують досить